

Kyrkobladet

Nr1: 2026

Innehåll:

Tema häst s.2-7 + 12-13
Sid 3-5 Intervju Linnea K
Sid 6-7 Intervju Karin S
Sid 8-9 Gudstjänster
Sid 10 Intervju Rickard B
Sid 11 Allhelgonavandring ?
Sid 12-13 Intervju Åsa L
Sid 15 Hänt sen sist
Sid 16 Kontaktuppgifter

Svenska
kyrkan

Skärstad-
Ölmstad
församling

ODR Samhällsinformation

Hos djuren i stallet

När man kikar in genom dörren till ett stall så vet man att ta det lite lugnt för att låta djuren vänja sig vid att man kommer. Ofta är stalldörren en tvådelad dörr, som gör att man kan öppna den övre delen och på så sätt låta hästarna stå kvar inne och samtidigt få frisk luft och vända sina huvuden ut mot det vackra landskapet. Kanske drömma om snabba sommarfärder i galopp över gröna ängar!

Så öppnar man stalldörren och kliver in. Där möts man av hästarnas värme och gnäggande. Lugnt går man fram för att klappa en mule, som luktar så trevligt som bara en hästmule kan göra. Någon äter ur krubban. Här är tryggt och lugnt, här är man välkommen. Men skulle någon komma i affekt, så märker hästarna det direkt, då blir det oro i stallet. För hästar känner, precis som alla djur, vem som är i deras närhet. De vet intuitivt vem som nalkas dem.

Det var genom en dörr, till ett litet stall i Betlehem, för länge sedan som Maria och Josef klev in och äntligen fick vila efter den långa färden från Nasaret. Jesusbarnet föddes i stallet och det står berättat att Maria lade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgen. (Lukasevangeliet 2:7). Se också svensk psalm 737!

När vi hör detta berättas, så kan vi ju tycka att det var synd om dem för att alla platser på härbärgen var upptagna. Men jag tror att Gud hade en mycket klar tanke med att det var just stalldörren, som skulle öppnas för dem. För det välkomnande och den värme som mötte dem där hos djuren, den hade varit svårt att få någon annanstans. Här kunde de tas emot med lugn och med en ömsesidig tillit och varsamhet. Här skulle djurens förmåga att lyssna in varna dem för faror. Här kunde Jesusbarnet vila i krubban. Här var de alla trygga.

Det lilla stallet blir sinnebilden för hur Gud hjäl-

per och leder också oss på våra livsfärder, som ibland kan vara kämpiga att gå. Den dörr som ska öppnas för oss är kanske en annan än vi själva föreställt oss. Men när vi väl kommit in, så förstår vi, för där möts vi av värme, respekt och trygghet. Välkommandet där, påminner oss också om att när vi är varsamma om varandra och lyssnar in, då ges Gud möjlighet att ta plats i våra liv och under kan ske.

Så vill kyrkans dörr vara en sådan dörr i livet där vi kan kika in och mötas av värme och trygghet. Vi går över tröskeln, lägger av oss det som tynger, sänker axlarna och sjunker ner i en bänk för att möta det heliga. Vi hör musik, kanske låter den som änglakören, som sjöng på ängen för herdarna när Jesus var född. Här i kyrkan får vi vara dem vi är. Gud är här, vi är här och det är precis just så som det ska vara!

Välkomna till kyrkan i advents- och jultid!

Karin Hagberg, komminister

Församlingens advents&julhälsning

Act julinsamlingen

Varje år mellan 1:a advent och trettondagen är julinsamlingen. Årets tema är; *Sprid ljus i mörkret!* Lokalt i församlingen samlas det in medel vid ex lotterier, luncher m.m. Hjälpa oss hjälpa

act
Svenska kyrkan

Att växa upp i sadeln - intervju med Linnea Kristiansen

Det är säkert fler än jag som passerat Kaxholmen och som vid sträckan förbi Hunnerysbadet, på väg mot Skärstad, fastnat med blicken på det öppna fältet på vänster sida. Varför? Jo, för vi har sett två personer på en vagn som dras av en häst. De cirkulerar mellan koner i hög hastighet, och vi som sitter i bilen i förbifarten förblir nyfikna och frågar oss själva vad ekipaget går ut på. Svaret får vi i denna intervju där vi får lära känna personen bakom kusken, en svensk mästare i sin gren vars resa handlar om att mål kan nås så länge man inte ger upp.

Personen bakom kusken

Linnea Kristiansen, 26 år, har sedan födseln varit omgiven av kärleken till djur, framför allt hästar. Jag får under en strålande höstdag besöka Bäckmöllan, en bevarad gård med anor från 1800-talet i Kaxholmen där Linnea nu bor tillsammans med sin familj. De har bott på gården sedan 2005 och för Linnea har det inte funnits några andra fritidsintressen än hästar. "Jag jobbar inom äldreomsorgen men utöver det består min fritid enbart av stallet", säger Linnea och det står klart att hästintresset är ingrovt i familjen långt innan hennes tid. Hennes mamma har tävlat och tävlar fortfarande med Linnea inom sportkörning, och så vitt det kommer fram har varken Linnea eller någon i familjen tröttnat på tiden med hästarna.

Tävling i sportkörning

Linnea tävlar för Jönköpings fältrittklubb i klassen som kallas Enbet häst, vilket innebär att det är en ponny eller en häst som drar vagnen. Linnea sitter som kusk och hennes mamma som groom – en passagerare på vagnen som assisterar kusken under tävling. En tävling sträcker sig över tre dagar varav varje dag består av en gren. Dessa tre grenar är dressyr, marathon och precision. Dressyren fokuserar på följsamhet och elegans som inspireras av en gammal klassisk stil. Utrustningen ska vara polerad och proper, varpå kusken och groomen matchar denna stil i sin klädsel, exempelvis genom att bära hatt och förkläde. Den andra dagsgrenen, marathon, beskrivs som sportigare med en annan utrustning som tillåter ekipaget att cirkulera mellan portar på tid. I den tredje och sista grenen precision, ska ekipaget på tid köra en bana mellan koner med vätskefyllda bollar på. Om ekipaget kör genom porten och råkar riva ner en boll blir det poängavdrag. Poängen som ges varje dag läggs ihop i slutet av tävlingen, så det är viktigt att kusken och hästen är redo att prestera på topp under varje moment. Tävlingsmomentet är intensivt, bandet mellan hästen och kusken är A och O varav förutsättningen för ett lyckat band och framgång kommer genom tävlingen, vilket Linnea beskriver på följande sätt: *"På tävlingen får man verkligen lära känna momenten, och min häst får framför allt träna på att tävla. Det är viktigt att jag känner min häst och att man har en plan för hela tävlingen, inte bara för en dag".*

SM-mästare och Europamästare

Det var som 15 åring som Linnea började tävla "ordentligt", och trots sin unga ålder innehar hon idag en stark meritlista med medaljer i SM, Nordiska mästerskap och Europamästerskap. Mellan åren 2014 och 2018 tävlade hon med ponnyn Lucky Luke (Lucky) och tillsammans körde de bland annat 3 Europamästerskap där de vann 2 brons och 1 guld. När ponnyn blev till åren tog hästen Lexi vid, och sedan dess har de, utöver medaljvinst i Nordiska mästerskap, vunnit guld i 3 av 4 körda SM. Linneas medaljrika väg innehåller många fina minnen. Ett extra starkt minne som hon kan se tillbaka till är EM-guldet i Ungern 2018 med ponnyn Lucky. Det var utöver guldet ett fantastiskt resultat i sig för Linnea och Lucky, men det var dessutom deras sista tävling tillsammans innan han gick i pension. *"Den tävlingen ligger mig extra varmt om hjärtat"*, förklarar Linnea och det framgår tydligt att bandet mellan henne och Lucky lever kvar på gården, ett år efter ponnyns bortgång.

En given målbild trots motgångar

Linnea har alltid varit hästtjej och vänner har kommit och gått med åren. Hon har hittat likasinnade på tävlingar men faktum kvarstår att relationen till hästarna och familjens stöd i detta är och förblir det starkaste för hennes välmående. Men det var inte sportkörning som från början var hennes inriktning. Som barn var det främst ridning men när Linnea var mellan

13–14 år fick hon problem med sina knän, och det var så illa att hon rekommenderades att sluta rida. Alternativet blev körning. *"Jag bytte med mamma, nu är hon groom och jag kusk"*. För Linnea var det naturligt att söka sig till en gren som tillät henne att fortsätta med hästarna och tävla. Ridsporten är mer inkluderande både vad gäller kön och ålder. Redan som 14-åring

kan en person börja tävla i vuxenklasserna där både kvinnor och män tävlar mot varandra. Linnea var mellan 14–15 år när hon började tävla och det är en av framgångsfaktorerna till hennes rankning i sporten.

VM i sikte

Som tidigare nämnts inledde Linnea sin tävlingskarriär i en tidig ålder. Hon är uppvuxen i sadeln och blickar framåt mot fler tävlings-säsonger som äger rum mellan april och september. Under ett år kan hon medverka i 5–7 tävlingar, men 2026 innehåller en ny målbild. Under första veckan i september nästa år kommer Linnea förhoppningsvis tävla med hästen Lexi i VM i München, Tyskland. Det är långt att åka men det är inte första gången som de behöver resa en längre sträcka för att tävla. Sportkörning är större ute i Europa, särskilt Tyskland, Italien, Frankrike och Belgien. Linnea ser fram emot VM och hennes häst, Lexi, har haft en karriärskurva som hittills gått spikrakt uppåt. *"Hon är en häst med ett fantastiskt tävlingssinne. Det kan man se när vi packar inför en tävling. Hon ser att vi förbereder och visar ett starkt intresse, till skillnad från andra hästar som i stället kan få nerver och visar motstånd att åka. Lexi vill åka och väl på plats är hon nyfiken, uppmärksam och taggad på att tävla".*

En berättelse om målmedvetenhet och samspelet mellan människa och häst

När jag lämnar Linnea, Lexi och resten av familjen Kristiansen bakom mig känner jag mig minst sagt inspirerad och kommer fram till en insikt. Resan från den lilla gården i Kaxholmen till de stora arenorna ute i Europa handlar inte bara om medaljer, utan om modet att fortsätta framåt även när vägen blir tung. För Linnea är varje tävling ett nytt bevis på att man aldrig ska sluta tro på det man älskar. Framgång kommer inte av tur, utan av passion, hårt arbete och viljan att fortsätta när det tar emot. Hennes berättelse är ett bevis på att den som håller fast vid sin dröm kan köra hela vägen i mål.

Text: Karin Hegestrand

**Bilder: Karin Hegestrand
& Team Kristiansen**

Att göra en pilgrimsritt - att bli buren

Karin Sanell, församlingsherde i Aneby pastorat sen 2019 har tidigare haft många olika prästroller. För att bara nämna några så har hon varit militärpräst i Karlstad stift, Eventpräst under bl.a Svenska Rallyt i Värmland, Bankpräst för nio bankkontor (där hon hade samtal med personalen om existentiella frågor) och Pilgrimsrittpäst som jag av just den anledningen träffade henne för.

Karin berättade att det hela började när hon jobbade i Karlstads stift och kom i kontakt med Torsby kommuns pilgrimsprojekt med Nordvärmlandsleden och där någon frågade henne "Varför går du? Det går ju att rida!" Så 2003 började hon med turridningar och Pilgrimsritter i Nordvärmland men också i andra delar av Sverige och så småningom blev det även i Bulgarien, Spanien och Portugal. Hon letade själv efter platser där de hade hästar som var lämpliga för turridningar. En dag fick hon syn på internet om Haurida Skogshäst-safari i Stora Galthult och tog då kontakt med Lena Dahl som drev detta ställe. Hon hade 11 ardennerhästar som mycket väl var lämpliga att rida pilgrimsritter med. Det blev ett samarbete mellan dessa två kvinnor och många av

pilgrimsritterna utgick från Åsens by där man även kunde övernatta. Det var grupper med f.d. kriminella, missbrukare, långtidssjukskrivna och det blev ett stort diakonalt arbete.

Karin tyckte mycket om bygden och ville flytta hit så hon tog kontakt med Aneby pastorat för att höra efter om inte kyrkan hade något hus hon kunde få köpa? Till svar fick hon av kyrkoherden att det hade de inte - men en prästtjänst kunde hon få! På så vis kom Karin hit till bygden och kunde fortsätta med pilgrimsritter på närmare håll.

Pilgrimsritter är som en vanlig pilgrimsvandring där man inleder dagen med en andakt/gudstjänst och sen rider man i etapper, där vissa partier är i tystnad. Ritten avslutas med en stunds eftertanke och delande.

Det speciella med hästar och ridning är inte minst för de som är långtidssjukskrivna, utmattade eller sörjer att man BLIR BUREN. Det blir en annan dimension av känslan och det är en central sak just i ridningen. En annan sak är att hästar kan vara stora och oberäkneliga – då måste du förhålla dig till något som är osäkert och det påminner oss om att vi inte kan kontrollera livet eller förutse allt utan man får ta det som det kommer. En ryttare kan känna sig som att bli ett med hästen ibland, det har jag bl. a hört många dressyrryttare säga. Man liksom flyter ihop med hästen och det blir en slags meditation eller andlighet i det. Idag har Karin mest ritter med enskilda och då för självavårdande samtal eftersom hon äger två ardennerhästar själv, men i den utsträckningen hon har tid och kan. Är man församlingsherde har man många uppgifter.

Text: Agnetha Blücher
Foto: Karin Sanell

Bibelord med hästtema

Ryttaren på den vita hästen. "Och jag såg himlen öppen, och se en vit häst, och han som satt på den kallas "Trovärdig och sann"

Upp 19:11. Lärungen Johannes syn från ön Patmos. Ryttaren syftar på Jesus.

Lunchgemenskapen

Från vecka 4, 2026 börjar lunchgemenskapen.

Landsjökyrkan

- 20/1 Klassisk köttsoffa (bibelperson)
- 3/2 Krämig köttsoffa

Ölmstad församlingshem

- 27/1 Nykokt ärtsoppa
 - 10/2 Linssoppa. (bibelperson)
- /Hälsningar Maria Johansson och Marthagruppen

Bibelpersoner presenteras under våren

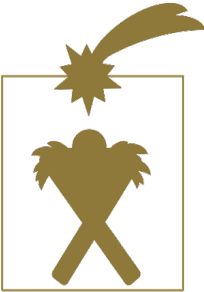
Församlingen fortsätter med att presentera olika bibelpersoner under lunchgemenskapen. Först ut i Ölmstad är Marta och Maria den 10:e februari.

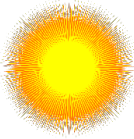

Bild från nationalmuseum.
<https://collection.nationalmuseum.se/sv/collection/item/17795/>

20 januari är också bokad för en bibelperson. Vi får då i Landsjösalen veta mer om vem staffan stalldräng var. Fler bibelpersoner presenteras under vårterminen, se nästa kyrkoblad. Har ni någon särskild bibelperson ni vill höra mer om eller kanske berätta själva? Hör av er till Tomas Eklund.

Gudstjänster 30 nov till 15 feb

Söndag 30 nov	1:a advent	"Ett nådens år"
Skärstad kyrka	Adventsgudstjänst kl. 10, kyrkokören medverkar	
Ölmstad kyrka	Musik i adventstid kl.18	
Söndag 7 dec	2:a advent	"Guds rike är nära"
Bunns kapell	Mässa kl.10	
Landsjökyrkan	Temagudstjänst nya psalmer kl.18	
Söndag 14 dec	3:e advent	"Bana väg för Herren"
Landsjökyrkan	Luciagudstjänst kl.15 med barnkör/konfa	
Lördag 20 dec		
Skärstad kyrka	Temagudstjänst, kyrkokörens julkonsert kl. 18	
Söndag 21 dec	4:e Advent.	"Herrens moder"
Ölmstad kyrka	Mässa kl. 10	
Onsdag 24 dec	Julafton	
Skärstad kyrka	Julkrubbsgudstjänst kl.10, barnkör/konfa	
Bunns kapell	Julbön kl.17	
Ölmstad kyrka	Julnattsmässa kl.23	
Torsdag 25 dec	Juldagen	"Jesu födelse"
Skärstad kyrka	Julotta kl. 7:00	
Fredag 26 dec	Annandag jul	"Martyrerna"
Landsjökyrkan	Julgudstjänst kl. 17. Julgröt.	
Söndag 28 dec	Söndagen e. jul	"Guds barn"
Ölmstad kyrka	Mässa kl.10	
Onsdag 31 dec	Nyårsafton	
Bunns kapell	Nyårsbön kl.17. Greger Siljebo fiol.	

Torsdag 1 jan Skärstad kyrka	Nyårsdagen Gudstjänst kl.15	"I Jesu namn"
Söndag 4 jan Ölmstad kyrka	Söndagen e. nyår (Trettondedagsafton) Mässa kl.10	"Guds hus"
Tisdag 6 jan Skärstad kyrka	Trettondedag jul Gudstjänst kl.15. Trettondedagsmusik; Anna Wennberg & Josefin Hoffman, sång.	"Guds härlighet i Kristus"
Söndag 11 jan Ölmstad kyrka	1:a söndagen e. Trettondagen Mässa kl.10	"Jesu dop"
Söndag 18 jan Landsjökyrkan	2:a söndagen e. Trettondagen Mässa kl.10	"Livets källa"
Söndag 25 jan Ölmstad kyrka	3:e söndagen e. Trettondagen Gudstjänst kl.10	"Jesus skapar tro"
Söndag 1 feb Skärstad kyrka Ölmstad kyrka	Septuagesima Mässa kl.10 TTT Tystnad, tankar, toner, kl.18	"Nåd och tjänst"
Söndag 8 feb Ölmstad kyrka	Kyndelmässodagen Mässa kl.10, kyrkokören	"Uppenbarelsens ljus"
Söndag 15 feb Landsjökyrkan	Fastlagssöndagen Gudstjänst för små o stora, kl.15. Semlor.	"Kärlekens väg"

I Januari månad är ekumeniska böneveckan. Se kommande affischering.

Verksamhetsstarter för barn/unga/musik och soppluncher är från v.4.

OBS, se uppdaterade predikoturer på JP-annonsguiden, hemsidan, Fb-solkyrkan, nyhetsbrev(veckoaffisch). Foto från IKON, Pixbay och Pixnio.

Ny kyrkoherde med hjärta för församlingsgemenskap och andlig fördjupning

Intervju med Rickard Borgenback

Fakta:

Yrke: Kyrkoherde

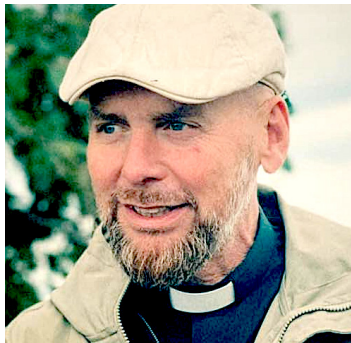
Prästvigd: 2009 för Luleå stift

Tidigare tjänster: Präst i Piteå och Gävle.

Pilgrimspräst och föreståndare för

Pilgrimscentrum Vadstena

Fokusområden: Församlingsutveckling/
gemenskap, andlig fördjupning, ekumenik och
diakonalt arbete.

När Rickard Borgenback tillträder som ny kyrkoherde möts han av en församling med starka traditioner och en levande gemenskap. Med lång erfarenhet som präst och ledare, och en tydlig vilja att bygga vidare på det som redan fungerar väl, vill han bidra till fördjupning, delaktighet och andlig växt.

En kallelse formad av erfarenhet

Rickard prästvigdes 2009 och har sedan dess arbetat som präst i Piteå och Gävle, bland annat som distriktspräst, högskolepräst och arbetsledande komminister. Han har en magisterexamen i teologi och vidareutbildning inom själavård/andlig vägledning och ledarskap. Senast kommer han från en tjänst som föreståndare och pilgrimspräst för Pilgrimscentrum i Vadstena (Linköpings stiftsorganisation) – en erfarenhet som gett honom en särskild kärlek till pilgrimsvandringen som en väg till andlig fördjupning.

– *"Pilgrimsvandringar är mer än en promenad – den är en möjlighet att sakta ner och öppna sig för Gud. Jag tror att många människor längtar efter den sortens stillhet i dagens samhälle,"* säger han.

En församling i lagom storlek

Församlingen består av omkring 3 500 medlemmar i en bygd med cirka 5 000 invånare. Det är en lagom storlek – vilket Rickard ser som en styrka. – *"Här känner människor varandra. Det finns en värme och närhet som jag tycker mycket om. Mitt mål är inte att förändra för förändringen skull, utan att bygga vidare på det goda arbete som redan görs,"* förklarar han. Rickard betonar vikten av långsiktighet, lyhördhet och uthållighet – att lyssna till församlingsmedlemmarnas tankar och behov innan nya initiativ tas.

Pilgrimsvandringar och ekumenik

Församlingen ligger längs pilgrimsleden mellan Jönköping och Vadstena, och arbetet med pilgrimsvandringar och mottagning av pilgrimer kommer att

bli ett av de områden Rickard gärna vill utveckla vidare. Han ser också fram emot att stärka det ekumeniska samarbetet med lokala frikyrkor. Tillsammans arrangeras redan gemensamma aktiviteter som Valborgsfirande och allhelgonavandringar – något han gärna vill se mer av.

– *"Vi har olika traditioner, men vi delar samma tro. Det finns en styrka i att mötas över samfundsgränserna,"* säger han.

En tro som växt genom livets prövningar

Rickard berättar också om hur hans tro fördjupades under en svår tid då ett av hans fem barn var allvarligt sjukt – som vi senare förlorade.

– *"När livet ställs på sin spets blir tron något mycket konkret. Jag upplevde hur Gud bar, mitt i det svåra."* Den erfarenheten har påverkat och format hans tro och kallelse. Som ny kyrkoherde betonar han vikten av att se varje medarbetare (ideell som anställd), bekräfta deras gåvor och skapa utrymme för ansvar och delaktighet.

– *"Församlingslivet är ett gemensamt uppdrag. Vi bär kyrkan tillsammans."*

Blicken mot framtiden

Bland de första besluten som tagits för framtiden har varit att rekrytera en diakon för att stärka det diakonala arbetet. Ett annat beslut är en nu planerad enkät bland församlingsmedlemmarna för att fånga upp tankar kring gudstjänster och verksamhet. Rickard hoppas att resultaten ska bidra till att forma församlingens framtid på ett sätt som känns relevant och meningsfullt för fler.

– *"Jag tror på det som växer långsamt – i dialog, med förtroende och i gemenskap,"* avslutar han.

Text : Karin Preuthun

Vad är en allhelgonavandring?

Det är sedan flera år tradition att åk5 från Landsjöskolan och Ölmstad skola kommer till Ölmstad kyrka veckan före höstlovet för att vara med om något som det inte talas så mycket om i samhället. Samtal om död/sorg, begravningsgudstjänsten, olika begravningsätt på kyrkogården och praktiska saker kring döden samt traditioner förr och nu.

Eleverna kommer med buss och börjar i kyrkan där klasserna delas upp i mindre grupper med var sin medvandrare som leder gruppen mellan de olika stationerna som är både utomhus och inomhus. Det är många ideella, personal från de olika kyrkorna och en begravningsentreprenör som bemannar de olika stationerna. Här ges en förenklad beskrivning av de olika stationerna.

Samtal om död och sorg

Eleverna delas upp i ännu mindre grupper och man samtalar här om deras erfarenheter av att mista någon. Genom litteratur, samtal om film m.m. får eleverna ge sina tankar och känslor kring hur det är att mista någon.

Begravningsgudstjänsten

Präst och musiker berättar om hur en kristen begravningsgudstjänst går till. Det berättas om det kristna hoppet, att livet inte tar slut med döden utan att det är något bättre som väntar, att få komma hem till Gud. Musiker spelar psalmer som hör till begravningsgudstjänsten.

Olika begravningsätt på kyrkogården

Personalen från kyrkogården berättar om olika begravningsätt som jordbegravning, minneslund och askgravplats. Eleverna får testa att köra katafalkvagnen och hissa ner en simulerad kista. Här kommer många frågor.

– "Hur djupt gräver man? – Hur vet man att personen verkligen är död? – Hur gräver man

på vintern? – Är det farligt att gräva en grav?" Fråga för fråga betas av under tiden man visar runt på kyrkogården.

Praktiska saker kring döden

Här är det en begravningsentreprenör som berättar om hur allt praktiskt går till med allt från dödsfall till jordfästning. Det finns en framställd bårbil man får titta i hur det ser ut inuti. Det finns också urnor och en uppställd kista. Den som vill får prova att lägga sig i kistan, det brukar bli en kö när många vill testa.

Traditioner förr och nu

Här berättar man om hur det gick till förr när en person gick bort, när vi bodde på landet. Det var en större närhet till döden, familjen tog hand om många av de praktiska sysslorna som att ordna med transporten, strö granris och ordna med minnesstunden. Man visade sin sorg på ett tydligare vis genom att bära svarta sorgkläder. Här berättas också om hur en minnesstund går till idag.

Allhelgonavandringen ges också för konfirmander och allmänhet under samma vecka med liknande upplägg som ovan. Det viktiga att komma ihåg vid allhelgonavandringarna är att döden inte segrar, det finns ett liv efter döden, det ljusa segrar, ett himmelskt hopp. Bilden ovan visar kyrkogårdsförmän Bo Höglund.

Bild och text; Tomas Eklund

Intervju med Åsa Linnér

*Åsa bor med sin man och egna hästar på gården Ölandsberg utanför Ölmstad.
Till vardags är hon ridskolechef på ÖRKS; Ölmstad rid- och körsällskap.*

Hur började hästintresset för er del?

Hon berättar att hon är uppväxt i en familj där hästar alltid varit ett naturligt inslag. Åsa är uppväxt i Jönköping där hennes far hade stall i Vättersnäs. Hon började på en ridskola i Ljungarum redan som 7-åring. Efter avslutad skolgång utvecklades hästintresset genom arbete på bl.a. Vissmålen utanför Huskvarna. Hon är också utbildad hästfysioterapeut.

Ni har varit ridlärare i snart 50 år.

Vem har ni haft som förebild som hästmänniska och ryttare? Vilka egenskaper ska en bra ridlärare ha?

Två personer hon sett upp till är Ulla Håkansson och Ingamay Bylund. För att bli en bra ridlärare anser hon att man måste ha ordning och reda på djur och människor. Det är ett stort ansvar att undervisa ovana nya ryttare. Åsa anser också att det är viktigt att vara ödmjuk inför ny kunskap, hela tiden hämta in nytt. Fortsätta vara nyfiken och hitta nya vägar är viktigt i all form av pedagogik. Alla ridlärare på Örks är utbildade och medvetna om säkerhetsriskerna när man hanterar hästar.

Hur ser lektionsverksamheten ut på ÖRKS?

Åsa berättar att en vanlig lektion är på 90 minuter och består av både teoretisk/praktisk

hästkunskap och praktisk ridning. Det finns olika inriktningar som; dressyr, hoppning och Working Equitation. Den sistnämnda grenen är en form av arbetsdressyr. Ursprungligen kommer den från södra Europa och bygger på boskapsskötsel med häst.

Hur gick det till när ÖRKS bildades och nämn några milstolpar?

Hon beskriver att 1989 bildades ÖRKS av några hästentusiaster. Ölmstad Södergård arrenderades och ridskola med lektioner började hållas. Från början utomhus och med inlånade hästar. Det första ridhuset blev klart 1998 vilket gjorde att man blev väderoberoende. Omkring 2005 gjordes alla lektioner om till 90 minuter, se ovan. Anläggningarna har sedan successivt underhållits och nyinvesterats, detta utan att ta lån. Medlemmar har bidragit med mycket arbete och föreningen har sökt olika bidrag. En verksamhetshall (ett mindre ridhus) färdigställdes för ca 5 år sedan. Det senaste tillskottet är från förra året då en tillbyggnad av ridhuset gjordes för fler stallplatser, ett utrymme för hovslagare och en serviceavdelning. Nästa steg som planeras är att bygga ett nytt klubbhus.

Hur har föreningen lyckats att hålla en god ekonomi när många andra ridklubbar inte varit lika lyckosamma?

Åsa tänker att det finns flera anledningar som att klubben aldrig lånat pengar, de har fulla ridgrupper, ideellt arbete och bra försörjning av hästar med låg skadefrekvens. Hästar köps in som unghästar, skolas in och är sedan med länge i verksamheten.

Med tanke på att ridning är kostsamt, hur arbetar ridklubben för att så många som möjligt skall kunna vara med i verksamheten?

Hon talar om att det är relativt låg medlemsavgift på 350 kr/år för att vara med i verksamheten och skötseln av hästarna i stallet. När vi kommer till det tävlingsmässiga ökar kostnaderna ganska mycket. Det finns då ett poängsystem kopplat till olika uppgifter i klubben för att minska sina kostnader eller om man vill betala en större del själv.

Mycket ideellt arbete utförs men det krävs också anställd personal för att verksamheten ska fungera. Hur många är ni? Antal medlemmar?

Förutom Åsa som nu jobbar 25 % som ridskolechef finns det också en verksamhetsledare, tre ridlärare, en vaktmästare och en stallskötare fördelat på olika deltidstjänster. Det finns ca 330

medlemmar med en medelålder på 12–13 år, många är aktiva långt upp i tonåren.

Är det er uppfattning att det är karaktärsdanande för ungdomar att ta ansvar för en häst?

Åsa beskriver hur det finns många fördelar som att man lär sig ta ansvar, inte sätta sig själv i första rummet och samarbete med djur och människor. När tonåringarna kommer ut i arbetslivet brukar rekryteringsfirmorna reagera positivt när de ser engagemang från en ridklubb. Det är personer som är vana att ta i och skapa resultat.

Vad har ni för framtidsmål med föreningen?

Åsa avslutar med att lyfta klubbens slogan; den lilla trivsamma ridklubben på landet. De vill fortsätta att hålla en hög kvalitet på undervisningen av eleverna och att hästarna får hållas friska och skadefria.

Text och bilder: Tomas Eklund

”När tonåringarna kommer ut i arbetslivet brukar rekryteringsfirmorna reagera positivt när de ser engagemang från en ridklubb. Det är personer som är vana att ta i och skapa resultat.”

Äventyrsdag söndag 14 december

Premiären på samarbetet mellan församlingen och SNF var i oktober på Tossehall. Det kom 6 familjer som fick gå uppdragsslinga, laga skrabbelurer och lära sig naturmemory på bl.a. olika sorters träd. En ny träff kommer det bli före jul. Vi är då i Landsjökyrkan och det kommer då bli tillfälle att göra fågelholkar och spana på fåglar med tubkikare.

Det finns plats för fler. Målgruppen är barn 3-10 år med vårdnandshavare. Hör av er till Tomas Eklund eller Agnetha Blücher för mer information.

Sportlovsaktiviteter

Under v.7 har vi sportlovsaktiviteter barn som är sportlovslediga. Både i Ölmstad och i Landsjökyrkan. Detaljerat program kommer finnas på hemsidan och genom direktinbjudan.

Måndag kväll i Ölmstad församlingshem
Onsdag kväll i Landsjökyrkan.

Är väderleken med oss planeras även en tur till en skidbacke.

Kontakta: Agnetha Blücher och Tomas Eklund för mer info.

Graninsamling, lördagen 10 januari

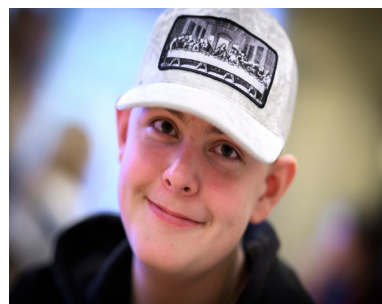
SKU kommer erbjuda hjälp med borttransporten av julgranen. Det gäller Kaxholmen, Skärstad och Ölmstad samhälle. Information om hur det går till sätts upp på anslagstavlor, via brevådor och hemsida ca 1 vecka före. Bidraget går till ACT och julinsamlingen.

Padeldag lördag 13 december

SKU kommer ha en padelaktivitet för barn mellan 8-12 år. Tiden är 14-15:30. Julklappslotteri. Platsen är Skärstad Padel i Skärstad. Avgift 50kr. Insamling till församlingens fadderbarn.

Håll utkik efter annonsering eller fråga Tomas Eklund om mer information om anmälan.

Barngrupper börjar igen v.4

Ölm församlingshem, minikockar åk 3-4
Måndagar kl. 12:50-16:30

Ungdomsgrupp Deluxe, åk 7-9
Landsjökyrkan, Tisdagar 16-18

Landsjökyrkan, legogrupp åk 3-4
Onsdagar kl. 14:30-16:30

Fastighetsinformation

Investeringar görs under hösten i Skärstad kyrka med ett uppdaterat värmesystem. Den sista oljepannan byts ut mot bergvärme. Rördragningar och byggarbeten påverkar tillgängligheten i kyrkan under byggperioden. Hoppas på er förståelse!

Personalinformation

Tack till Krister Clifford, vår tidigare kyrkoherde, som gick in under senvåren/sommaren som vikarierande kyrkoherde. Detta tills Rickard började i september. Du var uppskattad och betydelsefull. Rickards kyrkoherdemottagning var den 16 november. Bilder från mottagningen finns på församlingens hemsida. Nytt på personalsidan är också att församlingen söker en ny diakon.

Hänt sedan sist

Personal framför ICA i Kaxholmen vid terminnsstarten.

Kickoff med pizzabakning utanför Malmköping

Pilgrimsvandring till Håknarp i september

Tossehallgrillen för alla åldrar i september

Kokande tjära till Ölmstads kyrktak

Föredrag med Anders Dybelius i Ölmstads församlingshem. Tema: Bauer.

Martagruppen planerar i köket

Äventyrsfamiljen i oktober på Tossehall

Skärstad kyrka

Ölmstad kyrka

Landsjökyrkan

Bunns kapell

Pastorsexpeditionen Landsjökyrkan Kaxholmsvägen 4. 561 46 Huskvarna.

Hemsida: www.svenskakyrkan.se/skarstad. e-mail: skarstad-olmstads.forsamling@svenskakyrkan.se

Sociala medier: www.facebook.com/solkyrkan och www.instagram.com/solkyrkan

Pastorsexp. öppettider:

Måndag-tisdag 10-13 Onsdag 13-15. Torsdag 10-13. Fredag stängt. Tel **036-515 30**

Kyrkoherde

Rickard Borgenback, tel. 036-515 31
mobil 0727 -31 70 80
rickard.borgenback@svenskakyrkan.se

Församlingsadministratör

Rigmor Källström, tel. 036-515 33
mobil 0730-68 06 16
rigmor.kallstrom@svenskakyrkan.se

Kantor

Åsa Wass, tel. 036-515 35
mobil 0738-11 06 98
asa.wass@svenskakyrkan.se

Komminister

Karin Hagberg, tel. 036-51532
mobil 0722-30 59 51
karin.hagberg@svenskakyrkan.se

Församlingspedagog

Tomas Eklund, tel. 036-515 37
mobil 0739-39 01 12
tomas.eklund@svenskakyrkan.se

Kantor

Kristin Ahlbom, tel. 036-525 39
mobil 0738-11 02 67
kristin.ahlbom@svenskakyrkan.se

Kyrkvaktmästare

Peter Björk, tel. 036-532 07
mobil 0738-11 05 64
peter.bjork@svenskakyrkan.se

Kantor

Jan Andersson, tel. 036-51538 och
mobil 0761-47 57 21
jan.andersson3@svenskakyrkan.se

Kyrkvaktmästare

Cecilia Emanuelsson, tel. 036-532 06
mobil 0708-94 21 88
cecilia.emmanuelsson@svenskakyrkan.se

Församlingspedagog

Agnetha Blücher, tel. 036-515 36
mobil 0768-79 55 01
agnetha.blucher@svenskakyrkan.se

Kyrkvaktmästare

Maria Johansson, tel. 036-530 92
mobil 0738-11 03 60
maria.johansson7@svenskakyrkan.se

Kyrkogårdsförmän

Bo (Bosse) Höglund, tel. 036-523 48
mobil 0730-84 01 47
bo.hoglund@svenskakyrkan.se

Ansvarig utgivare: Richard Borgenback. Redaktionsgrupp: Tomas Eklund, Agnetha Blücher,

Karin Hegstrand, Karin Preuthun.

Foto: Församlingsbilder.